COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.12.2009
COM(2009) 687 final

RAPORT AL COMISIEI

în temeiul articolului 4 și al articolului 5 din Decizia Consiliului din 5 octombrie 2006 privind instituirea unui mecanism de informare reciprocă cu privire la măsurile statelor membre în domeniul azilului și imigrației

CUPRINS

1. INTRODUCERE....3
2. ACTIVITĂȚI....3
3. PREZENTARE GENERALĂ....4
4. INFORMAȚII TRANSMISE....4
5. EVALUARE....9
6. CONCLUZII....10
ANEXĂ:....12

1. INTRODUCERE

În concluziile adoptate cu ocazia reuniunii din 14 aprilie 2005, Consiliul Justiție și Afaceri Interne a solicitat instituirea unui sistem de informare reciprocă între autoritățile responsabile cu politica de migrație și azil ale statelor membre. În urma acestei solicitări, Comisia a prezentat, în octombrie 2005, o propunere de decizie a Consiliului privind instituirea unui mecanism de informare reciprocă cu privire la măsurile adoptate de statele membre în domeniul azilului și imigrației[1]. Decizia (2006/688/CE) a fost adoptată de Consiliu la 5 octombrie 2006[2].

Această decizie instituie un sistem de schimb de informații în condiții de siguranță și de consultare între statele membre în ceea ce privește măsurile naționale pe care acestea intenționează să le adopte sau pe care le-au adoptat recent, în cazul în care aceste măsuri sunt publice și pot avea un impact semnificativ asupra mai multor state membre sau asupra Uniunii Europene în general.

Articolul 4 din decizie prevede ca, o dată pe an, Comisia să întocmească un raport general care să prezinte o sinteză a informațiilor celor mai relevante transmise de statele membre. Acest raport general este transmis Parlamentului European și Consiliului și servește drept bază pentru discuțiile purtate la nivel ministerial privind politicile naționale din domeniul azilului și al imigrației.

Articolul 5 prevede ca la doi ani de la data intrării în vigoare a deciziei, Comisia să evalueze funcționarea mecanismului, iar, ulterior, această evaluare să se facă în mod regulat. De asemenea, dacă este cazul, Comisia poate propune modificarea acestei decizii.

Având în vedere că trebuie evaluată și funcționarea mecanismului, care are loc din doi în doi ani, Comisia consideră potrivită redactarea unui singur document, care să conțină și raportul (articolul 4), și evaluarea (articolul 5). Acest lucru va permite prezentarea unor date complete privind prima perioadă de funcționare a mecanismului de informare reciprocă (MIR).

2. ACTIVITĂȚI

Decizia a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2006. Mecanismul în sine a devenit operațional în aprilie 2007. În conformitate cu articolul 3 din decizie, Comisia a creat un grup de interes special pe platforma rețelei CIRCA (Communication & Information Resource Centre Administrator), rețea bazată pe internet, și a permis accesul la punctele de contact naționale desemnate de către statele membre.

La sfârșitul lunii septembrie 2008, toate statele membre își desemnaseră punctele naționale de contact. S-a acordat acces unui număr de aproximativ 60 de experți naționali, în timp ce numărul de cereri de acces formulate de statele membre variază între unu și cinci pentru fiecare stat membru.

Pentru a susține punctele de contact naționale și pentru ca experții să se familiarizeze cu rețeaua, Comisia a organizat, în februarie 2007, un curs privind CIRCA, urmat de o sesiune suplimentară de formare în cadrul unui atelier de lucru care a avut loc în decembrie 2007. În

[1] COM(2005) 480 final.
[2] JO L 283/40, 14.10.2006.

cadrul acestui atelier s-a constituit un forum pentru o analiză preliminară a primelor șase luni de funcționare a sistemului. Un al treilea atelier, care a avut ca principală temă informațiile pe care le-ar putea conține acest raport, a avut loc în aprilie 2008.

În paralel, Comisia a transmis statelor membre, în cadrul Comitetului pentru imigrație și azil, informațiile cele mai relevante transmise de către acestea. Pe baza unui chestionar, Comitetul a discutat modalități de îmbunătățire a utilizării mecanismului. La reuniunea sa din 8 iunie 2009, Comitetul a fost, de asemenea, informat cu privire la pregătirea raportului și a evaluării. Partea pur factuală a raportului a fost transmisă pentru verificare punctelor de contact MIR.

3. PREZENTARE GENERALĂ

Din aprilie 2007 până la 30 septembrie 2009, 16 state membre au transmis informații prin intermediul MIR. Informațiile vizau 45 de măsuri diferite. În proporție de aproximativ 50%, comunicările (21 la număr) făceau referire la legislația adoptată, doar 4 dintre acestea vizând propuneri legislative. 5 state membre au prezentat în total 9 comunicări cu privire la intențiile de politică și programarea pe termen lung. 11 state membre nu au furnizat nicio informație (a se vedea anexa). Deși au existat perioade în care schimbul de informații a fost intens, în 2009 s-au făcut doar patru comunicări în cadrul MIR.

Formatul informațiilor comunicate nu a fost întotdeauna omogen. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din decizie, informațiile sunt comunicate prin intermediul formularului de raport care figurează în anexa la decizie, la care se adaugă, ori de câte ori este posibil, un link internet către textul integral. Cu toate acestea, în anumite cazuri, statele membre nu au utilizat formularul și s-au limitat la transmiterea unui text brut al măsurii în cauză. Este posibil ca acest lucru să fi afectat eficacitatea receptării informațiilor, având în vedere faptul că statele membre interesate nu au fost în măsură să identifice imediat natura măsurii sau impactul pe care îl poate avea aceasta. Se observă diferențe și în ceea ce privește conținutul formularelor completate. În timp ce unele formulare includ o contribuție destul de cuprinzătoare (dar concisă), altele se limitează la o descriere sumară, din care nu reiese natura măsurii.

Mai mult, în unele cazuri, a fost indicat doar titlul în limba engleză al măsurii în cauză, fără a se completa formularul, iar textul a fost comunicat numai în limba originală. Din acest motiv, există riscul ca aceste informații să nu fi fost corect înțelese. Trebuie reamintit că, în conformitate cu anexa la decizie, statele membre au obligația de a traduce titlul complet al măsurii, de a face o scurtă descriere a acesteia, precum și de a-și prezenta comentariile și observațiile într-o limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene diferită de propria limbă.

4. INFORMAȚII TRANSMISE

Intenții de politică și programarea pe termen lung

La data de 20 aprilie 2007, **Regatul Unit** a trimis două documente adoptate în martie 2007 de către Ministerul de Interne (Home Office): „Asigurarea securității **frontierelor** Regatului Unit - viziunea și strategia noastră pentru viitor” și „Aplicarea normelor - o strategie pentru garantarea respectării și aplicarea **legislației** noastre **în materie de imigrație**”. Aceste documente au prezentat noua abordare a autorităților britanice privind politica în domeniul frontierelor și punerea în aplicare a normelor în materie de imigrație.

La 25 iunie 2007, **Spania** a transmis informații privind „Planul Strategic pentru **cetățenie și integrare”**, care explică poziția autorităților spaniole în ceea ce privește integrarea în perioada 2007-2010.

La 17 aprilie 2008, **România** a transmis informații privind decizia Guvernului de a aproba **Strategia națională privind imigrația** pentru perioada 2007 - 2010.

La 13 aprilie 2007, **Țările de Jos** au transmis informații în legătură cu intenția de a adopta un **regulament care să înlocuiască vechea lege privind străinii**.

De asemenea, **Țările de Jos** au transmis, la 1 august 2008, informații cu privire la o scrisoare a ministrului și a ministrului adjunct de justiție adresată Președintelui Parlamentului referitoare la analiza **aplicării articolului 1F din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților**. Scrisoarea din 9 iunie 2008 conține concluziile unei evaluări a politicii olandeze cu privire la articolul 1F din Convenția din 1951.

În plus, la 29 septembrie 2008, **Țările de Jos** au informat statele membre cu privire la „**Planul privind politica în domeniul migrației moderne**”. Acest plan, care a fost prezentat Parlamentului olandez la 27 iunie 2008, conține **propunerea** Cabinetului olandez **privind admisia și șederea cetățenilor străini** care doresc să locuiască în Țările de Jos.

În cele din urmă, la 12 februarie 2009, **Țările de Jos** au transmis informații cu privire la adoptarea documentului „**O procedură mai eficace în materie de azil și o politică mai eficace în materie de returnare**”. Acest document prezintă proiectele Cabinetului privind o procedură de azil mai atentă și mai rapidă, care va promova, printre altele, returnarea solicitanților de azil ale căror cereri au fost refuzate.

La 9 decembrie 2008, **Suedia** a transmis informații cu privire la adoptarea **Strategiei internaționale a Comisiei suedeze privind migrația**. Acest document prezintă o strategie internațională cuprinzătoare, la nivel de agenții, adoptată de către Directorul General în iunie 2008.

Propuneri legislative

Mai multe informații referitoare la regularizarea situației solicitanților de azil din **Țările de Jos** (care figurau anterior ca intenții de politică) au fost transmise ulterior, la 7 mai și la 5 iunie 2007. În conformitate cu regulamentul, cetățenilor străini care au depus o cerere de azil înainte de 1 aprilie 2001 și au locuit neîntrerupt în Țările de Jos începând cu această dată li se va elibera, din oficiu, un permis de ședere. În conformitate cu regulamentul, nu se vor acorda permise cetățenilor străini care constituie un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională. Nici cetățenilor străini care au declarat identități sau naționalități false în diverse proceduri și ale căror identități sau naționalități au fost stabilite ca fiind false nu li se va acorda permis de ședere, în conformitate cu acest regulament.

La data de 3 mai 2007, **Italia** a transmis informații cu privire la un proiect de lege de modificare a **regulamentelor în domeniul imigrației** și a condițiilor oferite străinilor, care include, printre altele, o procedură preferențială pentru **lucrătorii cu înaltă specializare** (în domenii precum cercetarea, știința, cultura, arta, managementul, industria spectacolului, sportul) în vederea eliberării rapide a unui permis de ședere pentru maximum 5 ani, precum și **măsuri pentru o politică de returnare eficace**.

La 8 noiembrie 2007, **Italia** a transmis un raport privind Legea Senatului nr. 1201 referitoare la un proiect de lege privind intervențiile asupra luptei împotriva exploatării **angajaților fără acte în regulă**, lege menită să consolideze protecția lucrătorilor migranți și să înăsprească **sancțiunile aplicate angajatorilor**.

La 17 iunie 2008, **Republica Cehă** a transmis informații despre o propunere privind **migrația legală** de introducere a unui „**cărți verzi**", care urma să intre în vigoare la jumătatea anului 2009. „Cartea verde" se dorea a fi un document care să reprezinte în același timp un permis de muncă și un permis de ședere pe teritoriul Republicii Cehe și să servească drept permis de ședere pe termen lung în vederea găsirii unui loc de muncă, în cazuri speciale.

Acte legislative adoptate

La 8 martie 2007, **Republica Slovacă** a transmis informații cu privire la schimbările aduse de noua **lege a azilului**, care integrează conceptul de protecție subsidiară. La 31 ianuarie 2008, Republica Slovacă a transmis informații cu privire la **modificări suplimentare** aduse legii azilului.

La 2 iulie 2007, **Ungaria** a transmis informații cu privire la noua **legislație** maghiară **în domeniul imigrației** („Legea II din 2007 privind intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe"). Noua legislație, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2007, are ca principal obiectiv armonizarea cu instrumentele juridice relevante ale UE, în special cu acquis-ul Schengen.

La aceeași dată, **Ungaria** a transmis informații privind noua „Lege LXXX din 2007 în **domeniul azilului**", care a fost adoptată la 25 iunie 2007 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008. Noua lege are ca principal obiectiv conformitatea cu directivele CE relevante (Directiva privind standardele minime, Directiva privind procedurile de azil, precum și Directiva privind primirea) și introduce, printre altele, conceptul de protecție subsidiară în legislația maghiară. O versiune în limba engleză a noii legi a fost transmisă la 21 decembrie 2007.

În cele din urmă, la 18 august 2009, Ungaria a transmis textul decretelor guvernamentale 113/2007 și 114/2007 privind punerea în aplicare a Legii I din 2007 **privind admisia și șederea persoanelor care au dreptul la liberă circulație și ședere**, care pune în aplicare Legea privind libera circulație, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2007.

La 6 iulie 2007, **Malta** a transmis informații privind noua legislație care aplică în legislația națională Directiva 2003/86/CE privind **dreptul la reîntregirea familiei** pentru resortisanții țărilor terțe.

La aceeași dată, **Polonia** a transmis informații cu privire la Ordonanța din 27 iunie 2007 a Ministerului Muncii și al Politicii Sociale de modificare a ordonanței privind munca cetățenilor străini care **nu au nevoie** de **permis de muncă**. Era de așteptat ca noile norme să promoveze **angajarea legală** a cetățenilor străini și să răspundă penuriei de forță de muncă observată mai ales în agricultură și în domeniul construcțiilor. Ordonanța a intrat în vigoare la 5 iulie 2007.

În plus, **Polonia** a transmis informații la 31 ianuarie 2008 cu privire la o nouă modificare a ordonanței privind munca cetățenilor străini care nu au nevoie de permis de muncă. Perioadă inițială (de până la 3 luni) a fost extinsă până la o perioadă maximă de 6 luni pe o perioadă de 12 luni. Ordonanța a intrat în vigoare la 1 februarie 2008.

În final, la 20 iulie 2007, **Polonia** a transmis informații cu privire la Legea din 24 mai 2007 de modificare a Legii privind cetățenii străini (și a altor câteva legi). Această lege avea ca obiectiv aplicarea Directivei 2005/71/CE și a Directivei 2004/114/CE. În plus, modificarea include un **instrument de eliminare (de regularizare) pentru străinii care locuiesc ilegal** pe teritoriul Republicii Polonia fără întrerupere cel puțin de la 1 ianuarie 1997 și care, la cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi, depun o cerere pentru obținerea permisului de ședere pentru o perioadă fixă de 1 an. Legea a intrat în vigoare la 20 iulie 2007.

La 27 septembrie 2007, **Germania** a transmis informații cu privire la noua legislație de modificare a **legii** germane în **domeniul imigrației**. Scopul principal al acestei legi a fost transpunerea a unsprezece directive. Mai mult, Legea privind condițiile de ședere, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2005, a fost modificată pentru a combate căsătoriile fictive și cele forțate, pentru a intensifica securitatea internă, pentru a promova integrarea străinilor (inclusiv șederea tolerată pentru anumite categorii de resortisanți ai țărilor terțe), precum și pentru a facilita venirea în Germania a celor care doresc să înceapă o afacere în această țară.

La 6 noiembrie 2007, **Portugalia** a transmis informații cu privire la noua legislație (Legea 23/2007 din 4 iulie 2007 și Decretul 84/2007 din 5 noiembrie 2007), care aprobă **cadrul juridic de intrare și ședere** pe teritoriul național, precum și **de ieșire și îndepărtare a străinilor** de pe teritoriul național. Prin această lege, Portugalia a transpus în legislația națională mai multe directive, în special din domeniul migrației legale.

La 12 martie 2008, **Slovenia** a transmis informații cu privire la „Legea privind protecția internațională”, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008. Prin această lege, Slovenia a transpus în legislația națională **directivele în materie de azil**. În afara obligațiilor prevăzute în directive, această lege introduce un nou capitol privind **reinstalarea permanentă** bazată pe cote.

La 8 aprilie 2008, **Republica Cehă** a transmis informații cu privire la modificarea Legii nr. 326/1999 Coll. privind șederea străinilor pe teritoriul Republicii Cehe, care a intrat în vigoare la 21 decembrie 2007. Legea privind șederea străinilor pe teritoriul Republicii Cehe este instrumentul legislativ de bază care conține dispoziții legale de stabilire a **drepturilor și a obligațiilor străinilor cu reședința legală** pe teritoriul Republicii Cehe și ale celor care intră pe teritoriul acestei țări, dispoziții privind regimul vizelor, expulzarea etc. Principalele modificări aduse vizează transpunerea Directivei 2005/71/CE și a Directivei 2001/51/CE: obligația străinilor care solicită viză de a consimți să li se ia amprente digitale și să li se facă poză, introducerea obligației de a dovedi competențe lingvistice de limba cehă pentru depunerea unei cereri de permis de ședere permanentă și noi reglementări cu privire la acțiunile frauduloase în vederea obținerii unei autorizații de ședere în Republica Cehă – „căsătoriile din interes”.

Tot la 8 aprilie 2008, **Suedia** a transmis informații cu privire la modificarea **Legii suedeze privind străinii** și a **Ordonanței privind străinii**, care a intrat deja în vigoare la începutul anului 2006. Legea privind străinii conține, printre altele, măsuri privind condițiile în care un străin poate intra, locui și munci în Suedia, măsuri privind vizele, dreptul de ședere, refugiații și persoanele care au nevoie de un alt tip de protecție, statutul de rezidență pe termen lung în Suedia pentru cetățenii țărilor terțe, detenția, punerea în aplicare a interdicției de intrare și a ordinelor de expulzare, căile de atac, consilierea publică și protecția temporară. **Ordonanța privind străinii** conține dispoziții privind documentele de călătorie, vizele, dreptul de ședere, permisele de ședere, permisele de muncă, controalele și măsurile coercitive, obligația de a furniza informații, interdicția de intrare, expulzarea etc.

La 16 aprilie 2008, **Austria** a transmis informații cu privire la conținutul Legii federale privind stabilirea și șederea în Austria (**Legea privind stabilirea și șederea**) și al legii federale privind acordarea de azil (**Legea privind azilul** din 2005). Ambele au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2006.

La 13 august 2009, **Austria** a transmis textul **modificărilor aduse la Legea privind azilul, stabilirea și șederea și la Legea privind politica externă** din 1 aprilie 2009.

La 10 mai 2007, **Grecia** a transmis informații cu privire la o **procedură de regularizare** pentru anumite categorii de resortisanți ai țărilor terțe. Articolul 18 alineatul (4) din Legea 3536/2007 prevede o procedură de regularizare în cazul anumitor categorii de resortisanți ai țărilor terțe care au trăit în Grecia până la 31 decembrie 2004 și care de atunci trăiesc în continuare în Grecia, cu condiția ca aceștia să nu constituie o amenințare la adresa ordinii și a securității publice. Persoanele în cauză furnizează dovezi specifice pentru a arăta că locuiesc în Grecia. Soții/soțiile și copiii minori ai acestor resortisanți sunt supuși reglementărilor în mod independent.

La 15 mai 2008, **Grecia** a transmis informații – în temeiul articolului 2 alineatul (4) din decizia Consiliului – cu privire la Decretul prezidențial nr. 106/2007 privind transpunerea Directivei 2004/38/CE. La aceeași dată, s-au furnizat informații cu privire la Decizia ministerială comună nr. 16928/17-8-07 privind **certificarea cunoașterii limbii grecești**, precum și a unor elemente din istoria și cultura greacă de către cetățenii țărilor terțe care doresc să obțină **statutul de rezident pe termen lung**, modificată prin Decizia ministerială comună nr. 999/03 -3-08.

La 23 septembrie 2008, **Spania** a transmis informații cu privire la noua legislație privind **sprijinirea returnării voluntare** în țara de origine a resortisanților țărilor terțe care sunt șomeri. Măsura, adoptată prin Decretul guvernamental 4/2008 din 19 septembrie 2008, creează posibilitatea de a plăti în două tranșe alocațiile de șomaj pentru lucrătorii din țări terțe care nu au un loc de muncă, se află legal în Spania și decid să se întoarcă în mod voluntar în țările lor de origine. Regula generală este că lucrătorii trebuie să fie resortisanți ai țărilor terțe cu care Spania a semnat acorduri bilaterale privind securitatea socială.

Decizii finale ale celor mai înalte instanțe judecătorești

Nu s-a transmis nicio informație.

Decizii administrative care afectează un număr mare de resortisanți ai țărilor terțe sau care au caracter general

La 3 mai 2007, **Italia** a transmis informații cu privire la adoptarea, de către Ministerul de Interne și Ministerul pentru Politici Familiale, a unei directive privind **șederea minorilor străini** și a unei circulare privind eliberarea unor **permise** de ședere **pentru sportivii amatori din afara UE**.

În plus, la 6 decembrie 2007, **Italia** a transmis informații despre o decizie adoptată de către Ministerul de Interne privind **permisele de ședere eliberate pentru protecția socială** a imigranților supuși unor condiții de muncă abuzive.

La 25 iunie 2007, **Spania** a transmis informații cu privire la un **ordin ministerial de identificare a posibilităților financiare de care dispun străinii** care intră în Spania și la un

alt ordin ministerial care reglementează **regimul scrisorilor de invitație prin care persoane fizice invită cetățeni străini să intre în Spania în interes personal sau în scop turistic**.

Mai mult, la 2 august 2007, **Spania** a comunicat instrucțiuni de stabilire a **procedurii de gestionare a cererilor depuse de resortisanți ai țărilor terțe aflați la bordul nave spaniole** în vederea obținerii permiselor de ședere și de muncă în Spania.

În cele din urmă, la 17 ianuarie 2008, **Spania** a transmis informații privind o decizie a Consiliului spaniol de Miniștri din 21 decembrie 2007, care reglementează **cota de lucrători străini din afara Comunității** admiși în Spania în 2008.

Diverse

La 2 noiembrie 2007, **Țările de Jos** au transmis informații despre o decizie adoptată de departamentul de drept administrativ al Consiliului de Stat de a **solicita Curții Europene de Justiție să se pronunțe cu privire la o întrebare preliminară** despre problemele legate de domeniul de aplicare a articolului 15 (introducere) și a punctului (c) din Directiva 2004/83/CE.

La 22 iulie 2008, **Suedia** a transmis informații cu privire la orientările propuse de Directorul General al Comisiei suedeze privind migrația (adoptate în mai 2008) privind **aplicarea Regulamentului Dublin** în cazul Greciei.

La 2 octombrie 2008, **Țările de Jos** au transmis statelor membre deciziile politice în domeniul **azilului** adoptate cu privire la **anumite țări de origine**. Deciziile se referă la utilizarea informațiilor privind țările respective pentru a evalua cererile de azil în Țările de Jos. La 14 august 2009, această țară a transmis **noua anexă** la acest document.

5. EVALUARE

Statele membre și Comisia[3] au subliniat faptul că lipsa controalelor la frontieră în spațiul Schengen, politica comună în domeniul vizelor, relațiile economice și sociale strânse între statele membre ale UE, precum și dezvoltarea de politici comune în domeniul imigrației și al azilului au drept consecință faptul că politicile naționale în domeniul imigrației au, în mod clar, un impact dincolo de frontierele naționale. Acțiunile întreprinse într-un stat membru din motive naționale sau regionale pot avea rapid un impact asupra unui alt stat membru. În acest context, schimbul sistematic de informații permite o mai bună cunoaștere a politicilor din alte state membre, pentru a îmbunătăți coordonarea dintre acestea, pentru a influența calitatea noii legislații UE și, în cele din urmă, pentru a spori cunoașterea și încrederea reciprocă.

Se poate concluziona că experiența practică a modului de funcționare a MIR nu a confirmat aceste așteptări. Deși cantitatea de informații furnizate nu poate fi un factor unic de evaluare, este evident că gradul de aplicare trebuie considerat insuficient. Deși, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din decizie, fiecare stat membru trebuie să evalueze dacă există posibilitatea ca măsurile adoptate la nivel național să aibă un impact semnificativ asupra mai multor state membre sau asupra întregii Uniuni Europene, este surprinzător că doar o mică parte din măsuri au fost considerate ca aparținând acestei categorii. În plus, un număr destul

---

[3] A se vedea, de exemplu: Comunicarea Comisiei „Spre o politică comună în domeniul imigrației”, COM(2007) 780 final.

de mare de state membre nu au comunicat niciodată vreo măsură prin intermediul MIR (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Încetinirea ritmului schimbului de informații în cadrul MIR este, de asemenea, evidentă, deși, în repetate rânduri, Comisia a încurajat statele membre să utilizeze acest sistem. Nu este clar de ce MIR a fost folosit atât de rar în ultimul timp, chiar dacă statele membre au rămas active în ceea ce privește politicile interne în materie de imigrație și azil. Comisia remarcă faptul că, în același timp, s-au făcut investigații cu privire la măsuri cu efecte potențiale importante discutate sau adoptate în alte state membre, deoarece acestea nu au fost comunicate în cadrul MIR. Acest lucru demonstrează că lipsa de informații poate sta, într-adevăr, în calea construirii încrederii reciproce necesare unei cooperări eficace în domeniul imigrației și al azilului.

Se poate observa o preocupare specială în ceea ce privește comunicarea măsurilor înainte de a fi adoptate. Au fost transmise doar 4 proiecte legislative și 9 măsuri referitoare la intențiile de politică sau programarea pe termen lung. Desigur, nivelul redus al activității în această etapă a procesului decizional nu contribuie la un schimb de opinii care să favorizeze formarea unei viziuni mai coordonate a politicilor naționale.

Comisia reamintește că scopul MIR a fost acela de a oferi un sistem flexibil, rapid și lipsit de birocrație pentru schimbul de informații, care să respecte condițiile de confidențialitate și de protecție a datelor. Aceasta constituie o valoare adăugată în comparație cu alte foruri și mecanisme existente în cadrul UE, deoarece aceste mecanisme nu pot oferi întotdeauna posibilitatea unui transfer ad-hoc de informații „în timp real”, în cazul în care apare o astfel de necesitate.

6. CONCLUZII

Consolidarea schimbului de informații și discuțiile comune în cadrul UE permite asigurarea unui nivel ridicat de solidaritate politică și operațională în cadrul politicii comune în domeniul imigrației și azilului. Măsurile naționale adoptate în mod izolat pot avea un efect negativ asupra coeziunii și a încrederii la nivel european[4].

Necesitatea promovării schimbului de informații în acest domeniu a fost subliniat, de asemenea, în Pactul european privind imigrația și azilul, în cadrul căruia s-a convenit asupra consolidării informării reciproce în ceea ce privește migrația, prin îmbunătățirea instrumentelor existente, în cazul în care este necesar[5].

În comunicarea prezentată în vederea Programului de la Stockholm[6], Comisia a indicat, de asemenea, că ar trebui îmbunătățit schimbul de informații între statele membre cu privire la regularizări.

În consecință, Comisia este de părere că o comunicare eficace trebuie să rămână o componentă esențială a dezvoltării viitoare a politicilor UE în materie de imigrație și azil, în

---

4 A se vedea: Comunicarea Comisiei: „O politică comună de imigrare pentru Europa: Principii, acțiuni și instrumente”, COM(2008) 359 final.

5 Documentul Consiliului 13440/08.

6 Comunicare a Comisiei: Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor, COM(2009) 262/4.

cadrul cărora necesitatea schimbului de informații va fi din ce în ce mai prezentă. Însă actualul mod de funcționare a MIR nu pare să îndeplinească, în sine, acest obiectiv.

Însă având în vedere perioada relativ scurtă de funcționare a MIR, Comisia nu consideră necesar să facă o propunere de modificare a deciziei, în conformitate cu articolul 5. Nu există nicio dovadă că motivul aplicării nesatisfăcătoare a deciziei ar fi dispozițiile pe care le conține. Se poate concluziona, de asemenea, pe baza seminariilor menționate mai sus, că utilizarea rețelei CIRCA nu a creat probleme tehnice substanțiale.

Comisia consideră că, pe viitor, este de dorit să se raționalizeze funcționarea MIR într-un cadru mai general. Un context adecvat îl reprezintă lansarea metodei de monitorizare a punerii în aplicare a Pactului european privind imigrația și azilul, care va avea ca rezultat raportul anual al Comisiei către Consiliu. Primul raport privind metoda de monitorizare va fi publicat în 2010, iar în 2011 acesta va avea o formă mai extinsă, pentru a acoperi și angajamentele referitoare la programul de la Stockholm și la planul de acțiune care îl însoțește[7].

Aceasta înseamnă că, în urma acestui raport, informații comunicate în prezent prin intermediul MIR vor fi prezentate, în următorii ani, în cadrul raportului anual al Comisiei privind punerea în aplicare a Pactului.

[7] Comunicare a Comisiei: Metodă de monitorizare a punerii în aplicare a Pactului european privind imigrația și azilul, COM(2009) 266 final.

ANEXĂ:

INFORMAȚII FURNIZATE DE STATELE MEMBRE

Statul membru	Decizie administrativă	Acte legislative adoptate	Proiecte legislative	Decizii judecătorești	Altele	Intenții de politică, programare pe termen lung	Total
Austria		2					**2**
Belgia							**0**
Bulgaria							**0**
Cipru							**0**
Republica Cehă		1	1				**2**
Danemarca							**0**
Estonia							**0**
Finlanda							**0**
Franța							**0**
Germania		1					**1**
Grecia		3					**3**
Ungaria		4					**4**
Irlanda							**0**
Italia	3		2				**5**
Letonia							**0**
Lituania							**0**
Luxemburg							**0**
Malta		1					**1**
Țările de Jos			1		3	4	**8**
Polonia		3					**3**
Portugalia		1					**1**
România						1	**1**
Slovacia		1					**1**
Slovenia		1					**1**
Spania	4	1				1	**6**
Suedia		2			1	1	**4**
Regatul Unit						2	**2**
Total	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**